

● Şükrü Ünal

Kimsesizler Yurdunun Kimsesi

Gördüğün şu ağacın uzayan gölgesiyim
Feryâd u figân eden bülbülün gür sesiyim

Gurbette unutulmuş yitik insan misâli
Sırtında gam kamburu, yüzündeki isiyim

Tarihte hanlar vardı, şimdi yıldızlı otel
Ben şu modern çağların yaldızlı kafesiyim

Gömmüşüm derûnuma târihe dâir ne var
Cenderede çırpınan kulun son nefesiyim

Bir acâip manzara, caddeler nedir böyle
Kıyâfet balosunda modanın kölesiyim

Âsî arıyorsanız işte ben büyük âsî
Toplumunu diriltecek belki tek nefesiyim

Şükrü tut ellerinden şu giden insanların
Kimsesizler yurdunun işte bak kimsesiyim